

Aljub de l'Arbocet

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Mas Arbocet
Alçada: 405

Coordenades:

Latitud: 41.71154
Longitud: 1.92378
UTM Est (X): 410468
UTM Nord (Y): 4618309

Classificació

Número de fitxa 08182 - 170
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Deteriorat per l'abandó i el pas del temps. No es conserva la coberta.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08181A004000380000OX
Fitxes associades:
[Mas Arbocet](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 17/09/2016 - 02:00

Descripció

Safareig de pedra seca ubicat a les vinyes de Ca n'Arbocet, prop del mas. Està adossat a un marge de 2,30 metres d'alçada i impermeabilitzat interiorment amb morter de calç. És de planta rectangular i mesura 1,30 metres de llargària per 0,90 metres d'amplada. L'interior està reblert de terra per evitar el seu enfonsament, i per l'exterior l'alçada és d'1,12 metres. Resta dempeus el brancal esquerre adossat a un mur de pedra irregular que s'endinsa al marge. Mesura 1,40 metres d'alçada per 36 cm d'amplada. Del dret només en queda una minsa part i mesura 40 cm d'alçada per 50 cm d'amplada. La rentadora està formada per dues lloses rectangulars de 40 cm d'amplada. A l'esquerra, per sota de la llosa de la rentadora, hi ha les restes d'una canal de zinc que feia de sobreeixidor. Per sota del brancal dret, a la cantonada amb el mur posterior, hi ha dues teules col·locades cara i cara per on entrava l'aigua d'omplir el safareig. La coberta no es conserva.

Història

L'aigua provenia d'un complicat sistema de recollida d'aigües pluvials. Aquestes es canalitzaven mitjançant reguerons i murets construïts en els pendents de les feixes del vessant de migdia i septentrional de Ca n'Arbocet i desaiguaven a una bassa excavada en el bancal superior. Un cop els sediments s'havien dipositat al fons i l'aigua es tornava clara, en funció de les necessitats, s'obria la comporta (una llosa plana de pedra o una planxa de fusta) que permetia omplir el safareig, a través d'una canal soterrada. La resta s'aprofitava per a regar.

Els descendents actuals parlen del gran enrenou que suposava per rentar la roba, encara no fa pas massa anys, mentre no varen tenir l'aigua corrent a casa. Originàriament es rentava aprofitant l'aigua que quedava dipositada en els clots naturals de la roca que hi ha a la riera que passa pel darrera de la casa.

